

тръгъ го зѣ на страна, и начена да мѣ запрѣща. Я Иисусъ като сѧ обхрна и видѣ ученици-ты си, запрѣти на Петра и рече: Махни сѧ отпрѣдъ мене сатано; защото не мыслишь това, което е вожіе, но това, което е человѣческо. И призова народа сѧ ученици-ты си, и рѣче имъ: който иска да додѣслѣдъ мене; нека сѧ отрече отъ себѣ си, и дигне креста си и ма слѣдъва.

Въ четвъртъкъ на гі: недѣла,

Отъ Марка начало 39

Па онова врѣма, ученици-ти задържаха слово-то Иисусово (въ се-
бе си), като разискваха
помеждъ си, чо е (това) да въ-
скръсне отъ мъртви-ты. И пы-
таха го, и казваха: защо казватъ
книжници-ти, че трѣба да додѣ-
първомъ Илія? Я той имъ отго-
вори, и рече: Истина че, че Илія
първомъ да додѣ и, да оустрон
сичко; и какъ е писано за Сына
человѣческаго, че трѣба да пострада
много, и да вѫде оуниженъ;
По казвамъ ви, че Илія додѣ, и
направиха мѣ каквото цаха,
като е писано за него. И като
додѣ при ученици-ты,
видѣ много народъ около
тѣхъ, и книжници които сѧ прѣ-
пираха сѧ тѣхъ. И тоз часъ сич-
кин народъ цомъ го видѣ, смад-
са, и притѣкоха сѧ та го поздра-
вляваха. И попыта книжници-
ты: какво сѧ прѣпирате сѧ тѣхъ?

Въ петъкъ на гі: недѣла,
отъ Марка начало 41.

По онова врѣма, додѣ Ии-
сусъ сѧ обученици-ты си
въ Капернаумъ, и като
вѣзѣ въ кѣни, пыташе-
гки: за какво сѧ разговараХте во
пѣтъ пѣтъ помѣждъ си? Я тѣ мълча-
ха; защото въ пѣтъ вѣха сѧ прѣ-
пирали помѣждъ си, кой е по го-
лѣмъ. И като сѣдна, призова
двадесатътѣ, и казва имъ: който
иска да е първый, ще вѫде най по-
слѣденъ отъ сички-ты, и на сички-
ты слуга. И зѣ едно дѣтѣ та го
постави посрѣдъ тѣхъ, пригърна
го и рече имъ: Който прїеме едно
отъ таквихъ дѣца въ мое имѧ,
мене прїима; и който прїеме мене,
не прїима мене, но оногова, който
ма е пратилъ. Отговори мѣ Йо-
анинъ, и казваше: Учителю, видѣхъ
ми нѣкого си, който ны неслѣдъ-
ва, че изгонаваше вѣсове въ твоє-
то имѧ; и възвранихъ мѣ, защо-
то неходи слѣдъ насъ. Я Иисусъ
рече: недѣйтѣ мѣ възвранава, за-
щото нѣма никой, който да напра-
ви чудо въ мое имѧ, и да може
на часа дама злослови. Понеже
който не е противъ насъ, той е
отъ кадѣ насъ. Защото който вѣ
напон една чаша вода въ мое
имѧ, понеже сте Христови, истини
ви дѣмамъ, нѣма да изгуби за-
плата-та си.